

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010667
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7218010667.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci odsúdeného C. T. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice II sp. zn. 5Pp/40/2018 zo dňa 1. 2. 2019 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 10. apríla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 66 ods. 1, § 67 ods. 1 Tr. zák. z a m i e t a žiadosť odsúdeného C. T. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/207/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5To/4/2011 zo dňa 13. 4. 2011.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II uznesením sp. zn. 5Pp/40/2018 zo dňa 1. 2. 2019 podľa § 66 ods. 1, § 67 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne prepustil odsúdeného C. T. z výkonu súhrnného výnimočného trestu odňatia slobody uloženého mu vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/207/2008 rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 4 To 4/2011 (pozn. KS : správne má byť sp. zn. 5 To 4/2011) zo dňa 13.04.2011, v znení uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Nt 66/2012 zo dňa 02.07.2012, uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Nt 66/2012 zo dňa 30.07.2012 a v znení uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Nt 20/2016 zo dňa 15.12.2016, pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 100/1996 Z.z.) a iné v trvaní 23 (dvadsaťtri) rokov, na slobodu.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 7 (sedem) rokov a zároveň nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry, ktorú aj následne písomne odôvodnil. Namietal, že okresný súd pri rozhodovaní nebral do úvahy charakter trestnej činnosti odsúdeného a vyjadril názor, že nie sú splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody uvedené v návetí ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. Nestotožnil sa s názorom okresného súdu, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody bolo veľmi pozitívne hodnotené a v tejto súvislosti upresnil, že celkový počet disciplinárnych odmien odsúdeného (9) nie je vzhľadom na doposiaľ vykonanú dĺžku trestu vysoký, keď mu vychádza v priemere menej ako jedna odmena na rok. Poznamenal, že vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave bol u odsúdeného zaznamenaný jeden fyzický konflikt so spolubývajúcim a počas výkonu trestu v Banskej Bystrici sa odsúdený dostal do verbálneho konfliktu. Zdôraznil, že v záverečnej časti hodnotenia ústavu sa uvádza, že odsúdený plní program zaobchádzania len čiastočne, resocializačná prognóza je menej priaznivá. Riziko sociálneho zlyhania je stredné z dôvodu opakovanej trestnej činnosti v minulosti, obzvlášť závažného zločinu a čiastočne kritického postoja k trestnej

činnosti. Takéto hodnotenie podľa jeho názoru nemožno v žiadnom prípade považovať za veľmi pozitívne ako tvrdí okresný súd. Odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Má za to, že za trestné činy, za ktoré bol odsúdený, sa vyžaduje úplné splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Neakceptoval názor okresného súdu, že závery ústavu vychádzajú z nesystémových, nelogických a v istej oblasti aj diskriminujúcich hodnotiacich kritérií. K spôsobu spracovania oboch hodnotení podrobne vypovedal zástupca ÚVTOS Košice - Šaca, kpt. E.. R. T.. Dodal, že hodnotiace kritériá sú všeobecne platné vo vzťahu k všetkým odsúdeným, tieto je zástupca povinný rešpektovať pri spracovaní hodnotení a zohľadniť bez ohľadu na to, že išlo o odsúdeného T.. Poukázal na posudok PhDr. R. Máthé, ktorý tvoril podklad pre spracovanie posudku PhDr. Evy Sklenárovej, z ktorého je zrejmé, že mravná stránka odsúdeného je menej rozvinutá, s čím priamo súvisia jeho protizákonné aktivity. Osobnosť odsúdeného je abnormálne štrukturovaná, s prevahou rysov disociaľnej a emočne nestabilnej poruchy osobnosti, ktorá sa prejavuje excentričnosťou, t.j. svojráznym, menej obvyklým a prispôsobivým správaním, nedostatočne korigovanými emocionálnymi prejavmi, výbušnosťou, nátlakovitosťou, prejavmi násillia a agresie a v konečnom dôsledku aj opakovaným nerešpektovaním zákona s vyústením do opakovanej trestnej činnosti s gradáciou jej závažnosti a častosti. Zistená osobnosť je trvalého charakteru a je výslednicou vrodených biologických faktorov a psychosociaľnych vplyvov. Prognózu resociaľizácie možno z psychologického hľadiska hodnotiť ako skôr nepriaznivú, a to vzhľadom na kvantitatívne zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociaľnej prognózy s pravdepodobnosťou recidívy trestnej činnosti, ktoré prekračujú hranice významnosti. Takto prezentované závery prokurátor považuje za veľmi podstatné pre posúdenie osobnosti odsúdeného, pričom sú v rozpore so závermi znaleckého posudku PhDr. Sklenárovej, aj znalkyne PhDr. Evy Kítkovej. V týchto posudkoch sú značné rozpory, ktoré neboli v priebehu trestného konania riadne odstránené, a to ani podaním ďalšieho znaleckého posudku PhDr. Evy Kítkovej, pretože nebol aplikovaný zákonný spôsob na odstránenie rozporov v znaleckých posudkoch v zmysle §§ 146 a 147 Tr. por. Opakovane zdôraznil, že v znaleckom posudku ústavu pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, ktorý bol spracovaný v relatívne nedávnej dobe (8.11.2017) sa uvádza, že zistená osobnosť odsúdeného je trvalého charakteru, teda niet dôvodu sa domnievať, že sa osoba odsúdeného zmení v budúcnosti k lepšiemu. Poukázal na tie časti posudku PhDr. Sklenárovej, v ktorých konštatuje, že odsúdený je orientovaný na dosiahnutie cieľa, je bystrý v tom, ako si to naplánovať. Jeho konanie je podľa prokurátora len účelové. Je logické, že pri nepriaznivom rozhodnutí z pohľadu odsúdeného by bol depresívny, resp. pesimisticky naladený, avšak v danom prípade ide o jeho subjektívny pocit, ktorý nemožno zohľadniť pri posúdení jeho nápravy. Poukázal na nejednoznačnosť tvrdení odsúdeného ohľadom jeho plánov po prepustení na slobodu. Kým pred rozhodnutím krajského súdu tvrdil, že uvažoval nad prácou v zahraničí, po zrušení rozhodnutia okresného súdu krajským súdom už tvrdil, že jeho prioritou je nájsť si prácu na Slovensku a len ak by nebola, uvažoval by nad prácou v Anglicku. Ani u svedkov, ktorí vypovedali v prospech odsúdeného nie je jednoznačné, do akej miery by boli spôsobilí pozitívne ovplyvniť jeho správanie na slobode. Dcéra odsúdeného, E.. J. T. síce vypovedala, že vie odsúdenému poskytnúť potrebné financie, avšak nechcela uviesť ich výšku. Uviedla tiež, že sa stará o dvoch mladších súrodencov a na druhej strane pripustila, že by šla s odsúdeným do zahraničia a starostlivosť by prenechala babke, ktorá má 60 rokov. Nie je však zrejmé, ako dlho by sa táto svedkyňa mohla zdržiavať v zahraničí s odsúdeným za situácie, že sa podieľa na výchove maloletých súrodencov, ktorí by ostali na Slovensku. K svedkovi E. F. uviedol, že sám odsúdený sa vyjadril, že pozná M., ktorý o ňom hovoril pekné veci. Odsúdený to bližšie nešpecifikoval, avšak v prípade osoby M. ide s najväčšou pravdepodobnosťou o R. M., jedného z najvyššie postavených členov mafiánskej skupiny tzv. U., zločineckej skupiny pôsobiacej na území mesta Košice v 90 rokoch. Má za to, že táto okolnosť vo významnej miere sponchybnuje možnosť pozitívneho ovplyvnenia odsúdeného zo strany tohto svedka. Napokon vo vzťahu k zástupkyňi OZ Maják Mgr. Vancákovej, na ktorú má odsúdený podľa znalkyne Kítkovej silnú sociaľnu väzbu uviedol, že ani v tomto prípade nie je zrejmé, akým spôsobom by bola realizovaná postpenitenciárna starostlivosť, ak by odsúdený odišiel do Anglicka. Zdôraznil, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu súdy prihládajú aj na charakter trestnej činnosti, kde tento faktor je v neprospech odsúdeného. Uviedol, že odsúdený bol celkovo 8-krát súdne trestaný, pričom v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody za dva trestné činy vraždy podľa § 219 Tr. zák. účinného do 31.12.2005. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/1/18 z 28.3.2018, právoplatným toho istého dňa, za návod na trestný čin vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. b/ k § 219 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. K jeho poslednému právoplatnému odsúdeniu došlo teda len 3 mesiace predtým, ako bol vydané napadnuté uznesenie. Poukázal na rozhodnutie krajského súdu, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu o prepustení odsúdeného na slobodu, v zmysle ktorého

okresný súd prepustením odsúdeného na slobodu navodil stav, že za tri vraždy, za ktoré bol odsúdený, postačuje trest odňatia slobody v trvaní cca 17 rokov. Zdôraznil charakter trestnej činnosti odsúdeného, na jej okolnosti a aj na postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti, kedy pri niektorých skutkoch tvrdil, že ich nespáchal a právnymi krokmi sa snažil dokázať, že bol odsúdený nezákonne. Sám odsúdený uviedol, že podal dvakrát návrh na obnovu konania, tieto návrhy mu boli zamietnuté. Vo výsluchu zo dňa 1. 2. 2019 navyše dodal, že využil aj prostriedky medzinárodného práva. Práve bližšie objasnenie skutočností opísaných v týchto mimoriadnych opravných prostriedkoch by malo zásadný vplyv na relevantné zhodnotenie postoja odsúdeného k jeho trestnej činnosti. Má za to, že práve sebareflexia je podľa neho zásadná a podstatná pre relevantnú nápravu odsúdeného. Znalkyňami zistená "dobrá sebareflexia" odsúdeného je v rozpore s podávaním mimoriadnych opravných prostriedkov v úmysle dosiahnuť zmenu právoplatných rozsudkov. Samotná znalkyňa uviedla, že pocit viny má odsúdený preto, že trpela jeho dcéra, a nie preto, že pociťuje ľútosť nad následkami svojich trestných činov. Uviedol, že odsúdený by mal byť prepustený z výkonu trestu dňa 30.11.2023. Podľa jeho názoru jedinou podmienkou, ktorá bola splnená pre jeho podmienené prepustenie v zmysle § 67 ods. 1 Tr. zák. je uplynutie troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody, a to dňa 28.2.2018. S ohľadom na tieto skutočnosti v spojení s vyššie uvedenými úvahami považuje prepustenie odsúdeného po uplynutí takmer 12 mesiacov po splnení zákonnej formálnej podmienky za minimálne predčasné. Zároveň dodal, že odsúdený podal už tri žiadosti o jeho podmienené prepustenie po uplynutí minimálnej zákonnej lehoty, prvé dve vzal späť. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu SR, konkrétne na uznesenie pod sp. zn. IV. ÚS 53/08 zo dňa 14. 2. 2008, z obsahu ktorého vyplýva, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri rozhodovaní musia prihliadať.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 Tr. por. a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odsúdený vo vyjadrení navrhol zamietnuť sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú. Vyjadril názor, že okresný súd sa správne vysporiadal s úlohou odstrániť rozpory v znaleckých posudkoch PhDr. Sklenárovej a PhDr. Máthé, PhD., keď pribral do konania ďalšiu znalkyňu PhDr. Kitkovú a uložil jej povinnosť zodpovedať na rovnaké otázky, uviesť iné prípadné rozličnosti medzi jej zisteniami a názormi vyššie spomenutých znalcov. Okresný súd jasne odôvodnil, prečo pribral do konania iného znalca v súlade s § 146 Tr. por., pričom iný postup (aký uvádza v sťažnosti prokurátor) by bol v rozpore so zákonom. Z uvedených dôvodov okresný súd správne hodnotil uvedený znalecký posudok PhDr. Róberta Máthé ako listinný dôkaz. Opätovne zdôraznil, že tento znalec podal posudok pre účely iného konania a vykonal skúmanie na účely rozhodovania o vine a treste v inom konaní - nie jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Závery nového znaleckého posudku PhDr. Evy Kitkovej vypracovaného dňa 30.12.2018 svedčia o veľmi zhodnom prieniku do znaleckých záverov PhDr. Sklenárovej. Obe tieto znalkyne v podstate rovnako posúdili štruktúru osobnosti odsúdeného, úroveň jeho telesného, duševného a mravného vývoja, zastúpenie agresivity, stupeň prevýchovy, prognózu jeho resocializácie a otázku pravdepodobnosti recidívy v trestnej činnosti. Podľa obidvoch znalkyň, odsúdený preukázal polepšenie a nápravu, má dobrú sebareflexiu vlastných trestných skutkov a pocit viny, hanby a ľútosť. Do vykonania celého trestu by prognóza resocializácie s vysokou pravdepodobnosťou bola rovnaká. Záverom sú konštatovania o zníženej riziku recidívy v prípade vzťahového a emočného ukotvenia v blízkej rodine, sociálneho začlenenia a nájdení si zamestnania. Obe znalkyne vysoko pozitívne hodnotili väzby s dcérou J. a priateľkou E., ako aj veľmi silnú sociálnu väzbu na Občianske združenie Maják nádeje a konkrétne na PaedDr. Mgr. Soňu Vancákovú, PhD. Oba tieto posudky svedčia v prospech splnenia materiálnych podmienok pre pozitívne rozhodnutie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Tak ako stále uvádza, jeho vycestovanie do Anglicka je len alternatívou v prípade, ak by sa nedokázal pracovne zaradiť na Slovensku po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Vyjadrenia prokurátora k uvedeným svedkom a spochybňovanie ich výpovedí považuje za nenáležité a účelové. Napriek konštatáciám o jeho menej priaznivej resocializačnej prognóze a strednom riziku sociálneho zlyhania sú prítomné jednoznačné a výnimočné materiálne podmienky pre jeho podmienené prepustenie. Nemožno opomenúť, že aj samotný Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca doporučil jeho podmienené prepustenie s nariadením probačného dohľadu. Okresný súd podľa jeho názoru správne vyhodnotil vplyv rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/1/2018 z 28.3.2018. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že ani Trestný zákon, ani judikatúra nevyklučuje možnosť podmienené

prepustiť na slobodu odsúdeného, u ktorého bolo v ďalšom trestnom konaní upustené od súhrnného trestu, ak pôvodný trest odňatia slobody vykonáva a spĺňa všetky formálne aj materiálne podmienky pre postup podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. Materiálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie, spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života na slobode, však nie je možné zamieňať s dôvodmi a okolnosťami, pre ktoré bol odsúdenému skôr uložený trest odňatia slobody. Pokiaľ by k tomu došlo, išlo by o neprípustné porušenie zákazu dvojitého pričítania, odporujúce princípu ne bis in idem uvedenému v § 2 ods. 8 Tr. por. a čl. 50 ods. 5 Ústavy SR (m.m. nález Ústavného súdu ČR z 4.10.2016 sp. zn. II. ÚS 2503/2016). Dodal, že rozhodovať je potrebné vždy podľa stavu ku dňu rozhodnutia a nie podľa stavu quo ante. Vyjadrenia prokurátora ohľadom charakteru trestnej činnosti a okolností, za ktorých bola trestná činnosť posudzovaná, považuje za extrémne nevyhovujúcu interpretáciu materiálnych podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie, spočívajúcu v prognóze vedenia riadneho života na slobode. Logickou interpretáciou zákonného textu nie je možné dospieť k inému záveru ako k takému, že predpoklad takéhoto chovania odsúdeného sa vzťahuje na budúcnosť, t.j. k dobe po prípadnom prepustení z výkonu trestu. Prokurátor tieto požiadavky v celom priebehu konania nerešpektoval a neexistenciu materiálnych podmienok odvodzuje predovšetkým z jeho minulého konania. Takýto úsudok je podľa jeho názoru nenáležitý a nesprávny. Konštatoval, že podmiennečné prepustenie v sebe obsahuje nástroje pre pokračovanie procesu resocializácie, pretože je spojené so stanovením skúšobnej doby a v jeho prípade aj vyslovením probačného dohľadu. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je významným prostriedkom k dovŕšeniu nápravy a resocializácie odsúdeného a teda neznamená ukončenie toho procesu, ale pokračovanie pôsobenia na páchatela v iných podmienkach a inými podmienkami než vlastným výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody napr. probačným dohľadom, primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ďalšími opatreniami.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil nasledovné.

Z obsahu napadnutého spisu je zrejmé, že krajský súd už v predmetnej veci konal, keď uznesením sp. zn. 8Tos/74/2018 zo dňa 3. 9. 2018 zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože rozhodol o žiadosti odsúdeného predčasne, keď sa nevysporiadal s významnými okolnosťami prípadu. Úlohou okresného súdu bolo odstrániť rozpory v znaleckých posudkoch PhDr. Sklenárovej a PhDr. Máthé, PhD., opätovne vyhodnotiť resocializačnú prognózu odsúdeného a možnosti jeho nápravy v kontexte s jeho vyjadreniami o tom, že vycestuje za dávnym kamarátom z minulosti, aby mu v Anglicku pomohol nájsť si prácu (porovnať to s možnosťou jemu blízkych osôb vplyvať na neho takouto formou), rovnako vyhodnotiť aj vplyv rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/1/2018 zo dňa 28.3.2018 na materiálne podmienky podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu.

Okresný súd po vrátení veci pribral do konania znalkyňu PhDr. Evu Kitkovú, aby vypracovala znalecký posudok, v ktorom má vyšetriť odsúdeného, zodpovedať na vymenované otázky a následne porovnať svoje zistenia so zisteniami znalcov PhDr. Sklenárovej a PhDr. Máthé a v prípade, ak dospela k iným názorom, aby jednotlivé rozličnosti vysvetlila. Okrem toho si vyžiadala nové hodnotenie z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, opätovne vypočul vo veci odsúdeného, svedkyňu E. E., svedkyňu E.. J. T., svedka E. F., svedka kpt. E.. R. T., na podklade ktorých dospel ku opätovnému záveru, že odsúdený spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu podľa § 66 ods. 1, § 67 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 68 ods. 1 Tr. por. mu určil skúšobnú dobu na 7 rokov a zároveň nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 rokov.

Z obsahu napadnutého uznesenia je zrejmé, že okresný súd okrem vyššie uvedených dôkazov vychádzal aj z hodnotenia odsúdeného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca zo 17. 5. 2018, zo znaleckého posudku č. 76/2018 z odboru psychológia, ktorý vypracovala PhDr. Eva Sklenárová, zo základného trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/207/2008, zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/1/2018, zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 5PP/26/2018, zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 4PP/19/2018, zo správy Občianskeho združenia Maják nádeje vypracovanej dňa 27. 6. 2018 a z odpisu registra trestov. Dospel k záveru, že doterajším výkonom trestu odňatia slobody došlo k náprave odsúdeného a tento je na slobode pripravený viesť riadny život. Okresný súd v tejto súvislosti uviedol, že odsúdený sa dopúšťal trestnej činnosti ako člen skupiny protispoločensky pôsobiacich osôb, v ktorej mal vplyvné miesto, pričom motívom trestnej činnosti bol

stret záujmov pri konkurenčných aktivitách takýchto skupín a manifestácia moci. Skupina, ktorej bol odsúdený členom zanikla, po návrate odsúdeného do civilného života teda nemá možnosť etablovať sa v nej späť. Z hodnotenia odsúdeného vypracovaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca okresný súd zistil, že odsúdený si plní svoje povinnosti, dodržiava pokyny, pravidelne sa zúčastňuje prednášok, besied, kvízov a športových súťaží. Udržiava kontakt s priateľkou a dcérou formou korešpondencie, telefonických rozhovorov, aj nárokových návštev. Celkovo bol odmenený 9-krát, poslednýkrát dňa 16. 10. 2018. Počas výkonu trestu mal zaznamenaný jeden fyzický konflikt so spolubývajúcim. Vo výkone trestu Banská Bystrica sa vyskytli menšie nedostatky v dodržiavaní predpísanej ustrojenosti a časového rozvrhu dňa. Rozhodnutiami okresných súdov mu bol postupne zmenený spôsob výkonu trestu z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia (rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Nt/66/2012 zo dňa 2. 7. 2012) a napokon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca (rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Nt/70/2016 zo dňa 15. 11. 2016). Z hodnotenia je tiež zrejmé, že odsúdený plní program zaobchádzania čiastočne, resocializačná prognóza je menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné z dôvodu opakovanej trestnej činnosti v minulosti, obzvlášť závažného zločinu a čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti. Asi od roku 2012 až 2013 sa jeho osobné postoje zmenili, ku trestnej činnosti je kritický, vyjadruje ľútosť nad spáchaním skutkov. Ústav odporúča podmienené prepustenie odsúdeného s dohľadom. Aj napriek tomu, že okresný súd vyhodnotil tieto správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody ako komplexné, odpovede na niektoré dôležité otázky odborného charakteru našiel až vo výstupoch znaleckého skúmania v odbore psychológia. Zo znaleckého posudku PhDr. Sklenárovej okresný súd zistil, že osobnostné charakteristiky odsúdeného poukazujú na osobnosť s dominantným správaním a prežívaním, s aktuálnou vnútornou nespokojnosťou, s motiváciou meniť situáciu, má cieľové správanie, je vytrvalý a húževnatý ak si sám dáva ciele, snaží sa udržiavať city a afekty pod kontrolou, nedá sa vyprovokovať, aby predišiel prípadným sporom. Ide o disociálnu osobnosť, ale v dvoch znakoch sa zmenil ku lepšiemu. V tom, že má schopnosť pociťovať vinu a poučiť sa zo skúseností, zvlášť z trestu, nezvaluje vinu na druhých. Agresivitu má zakomponovanú v osobnosti, ale táto dostáva v súčasnosti iný charakter. Má zvýšené hodnoty agresivity oproti norme (opozičné správanie - negativizmus, podozrievavosť a zvýšené pocity viny). V norme má prejavy agresivity v zložkách resentment, fyzickú agresiu, nepriame násilné správanie, iritabilitu a verbálnu agresiu. Príčiny vzniku disociálnej osobnosti nie sú dostatočne objasnené, pravdepodobne sú dedičné faktory, výchova a biologické vplyvy. Odsúdený má dobrú sebareflexiu vlastných trestných skutkov, má pocity viny smerujúce najmä k tomu, že trpela jeho dcéra. Odsúdený podľa znalkyne preukázal polepšenie a nápravu, zmenila sa štruktúra jeho agresivity, zvýšila sa sebareflexia, oslabil sa disociálna porucha osobnosti a má stanovené ciele akoby žil na slobode. Má vytvorené pozitívne väzby na priateľku a dcéru, ktoré s ním udržiavali kontakt a podporovali ho. Je pripravený aktívne s nimi vstúpiť do nového života. Do vykonania celého trestu by prognóza jeho resocializácie s vysokou pravdepodobnosťou bola rovnaká. Nie je vylúčené, že ak by zostal vo výkone trestu do konca, mohlo by to na neho pôsobiť depresívne. Riziko opakovania trestnej činnosti je v prípade, ak si nenájde prácu a nezačlení sa do existujúcich blízkych väzieb. V súčasnosti je prognóza priaznivá za podmienky, že sa ho ujme rodina alebo iná blízka osoba a nájde si prácu. Účel trestu bol podľa znalkyň dosiahnutý, odsúdený nestratil vôľu a podriadil sa pravidlám, normám, požiadavkám. Zo znaleckého posudku PhDr. Kitkovej okresný súd zistil, že sebareflexia odsúdeného je reálna, je schopný predvídať následky, jedná pokojne, s veľkou sebadisciplínou a schopnosťou byť oporou ďalším odsúdeným. Má racionálne spracovanú svoju asociálnu minulosť a výrazne zmenený, prosociálne definovaný postoj k nej, za súčasných pocitov viny. Má cieľové správanie, sám si stanovuje krátkodobé aj dlhodobé ciele, čo považuje za mimoriadne dôležité. Dosiahol to sebadisciplínou, adaptibilitou, rešpektovaním autorít, väzenského režimu a celkových špecifik klímy vo väzniciach. Ide o disociálne štrukturovanú osobnosť s aktívnymi prosociálnymi, teda pozitívnymi zmenami k lepšiemu. Disociálna porucha osobnosti s emocionálnou disharmóniou sa prejavuje významnými problémami vzťahu medzi jednotlivcom s touto poruchou a spoločnosťou, v ktorej žije. Najčastejšie ide o správanie spojené s asociálnymi až antisociálnymi následkami, nerešpektovaním bežných noriem a pravidiel správania, vrátane porušovania zákona. Príčiny nie sú objasnené, pravdepodobne ide o dedičné faktory a biologické vplyvy - prenatalne poškodenia mozgu v dôležitých vývinových fázach. V interpersonálnych vzťahoch je u odsúdeného zdiagnovovaná egocentrickosť so sebadôverou. Sú prítomné latentné znaky benígnej agresie, konkrétne ide o pohotovosť, ktorá má vrodený, pudový základ a v osobnostnom prejave slúži ako reaktívno-obranný mechanizmus v situáciách osobného ohrozenia. Doterajším výkonom trestu v jednotlivých skupinách bol dosiahnutý účel trestu. Resocializácia odsúdeného v prípade vykonania celého trestu, by s vysokou pravdepodobnosťou bola rovnaká, ak by v jeho živote

a správani nenastali radikálne zmeny. Ďalšia pravdepodobná prognóza odsúdeného smerom do budúcnosti môže byť priaznivá len za splnenia skôr interpretovaných podmienok, vzhľadom na dĺžku výkonu trestu, keď tento je vo veľmi náročnom, ale pravidlami a režimom väznic istým spôsobom "chránenom prostredí", v porovnaní s reálnym svetom a jeho aktuálnou dynamikou. U odsúdeného je riziko porušenia zákona alebo opakovanej trestnej činnosti vtedy, ak si nenájde prácu a nezačlení sa do aktuálne existujúcich blízkych sociálnych väzieb. Za emocionálneho a sociálneho ukotvenia je z psychologického hľadiska možné predpokladať znížené riziko recidívy. Riziko recidívy by sa znížilo tiež v prípade, ak by bol pri podmienenom prepustení uložený dohľad nad odsúdeným. Okresný súd prečítal aj znalecký posudok z odboru psychológia vypracovaný PhDr. Róbertom Máthé, PhD. podaný vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5Tk/1/2018. Znalec videl odsúdeného ako osobu s menej rozvinutou mravnou stránkou, osobnostne abnormálne štrukturovanú, s prevahou rysov disociaľnej a emočne nestabilnej poruchy osobnosti, ktorá sa prejavuje excentrickosťou, t. j. svojráznym, menej obvyklým a prispôsobivým správaním, nedostatočne korigovanými emocionálnymi prejavmi, výbušnosťou, nátlakovosťou, prejavmi násillia a agresie, opakovaným nerešpektovaním zákona s vyústením do opakovanej trestnej činnosti s gradáciou v jej závažnosti a častosti. Zistená osobnosť je trvalého charakteru a je výslednicou vrodenných biologických faktorov a psychosociálnych vplyvov. Prognózu resocializácie odsúdeného hodnotil znalec ako skôr nepriaznivú, s pravdepodobnosťou recidívy trestnej činnosti, ktorá prekračuje hranice významnosti. Rozdiel v diagnostickom náleze ohľadom mravnej stránky odsúdeného, kde PhDr. Róbert Máthé, PhD. konštatuje, že u odsúdeného je miera zvnútorňovania sociálnych noriem, ktorá umožňuje štandardné, bezproblémové správanie v širšej spoločnosti menej rozvinutá, s čím priamo súvisia jeho protizákonné aktivity, PhDr. Kítková vysvetľuje radikálnou zmenou postoja odsúdeného ku spáchaným skutkom z minulosti. Na rozdiel od PhDr. Róberta Máthé nezaznamenala nedostatočnú prispôsobivosť, o takejto nevytvorení hodnotenia ÚVTOS a udelené odmeny, rovnako nezdiagnovala nekorigovanú výbušnosť, nátlakovosť, prejavy násillia a agresie s vyústením do opakovanej trestnej činnosti s gradáciou jej závažnosti a častosti. Vysvetlila, prečo na rozdiel od tohto znalca hodnotí prognózu resocializácie odsúdeného ako priaznivú. Keď znalec konštatuje, že v prípade odsúdeného ide o abnormálnu osobnosť trvalého charakteru a je výslednicou vrodenných biologických faktorov a psychosociálnych vplyvov, podľa odbornej literatúry, príčiny vzniku disociaľnej poruchy osobnosti s emocionálnou disharmoniou, nie sú dostatočne objasnené. Po 30. roku veku môže dôjsť k osobnostnej stabilizácii a práve osobnostným aj celkovým zrením, nakoľko vývin nie je stav, ale proces, dochádza ku pozitívnym osobnostným zmenám. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal tiež zo základného trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/207/2008, v ktorom sa oboznámil predovšetkým s rozsudkom zo dňa 21. 7. 2010 a následne aj s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/4/2011 zo dňa 13. 4. 2011, konkrétne so skutkom a jeho právnou kvalifikáciou aj trestom, ktorý mu bol za jeho trestnú činnosť uložený. Oboznámil sa tiež s rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/1/2018 zo dňa 28. 3. 2018, ktorým okresný súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi odsúdeným a prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry v tom, že odsúdený bol uznaný za vinného zo spáchania návodu na trestný čin vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. b/ k § 219 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., ktorý spáchal tak, že presne v nezistenom období na prelome rokov 1999 až 2000, najneskôr pred dňom 11.2.2000, na doposiaľ nezistenom mieste si po vzájomnej dohode s neustálenou osobou objednal u D. Z. fyzickú likvidáciu M. H., pričom potom, čo D. Z. túto objednávku prijal a s vykonaním fyzickej likvidácie M. H. súhlasil, poveril D. Z. samotným vykonaním fyzickej likvidácie M. H. Q. W., ktorý po dlhšom sledovaní a zbieraní informácií o osobe M. H., ktoré mu zabezpečovali doposiaľ neznáme osoby majúce priateľské väzby na odsúdeného, uskutočnil fyzickú likvidáciu M. H. a to tak, že dňa 11.2.2000 v čase okolo 11,15 hod. v P. na T. ulici pred vchodom č. XX na ceste potom, čo prostredníctvom SMS správy prijal informáciu už od nebohého Q. R. o tom, že z vchodu na ul. T. vychádza M. H., niekoľkými ranami vystrelenými z pištole v.č. C 0771 rid. ráže 7,62 mm TT do hlavy a hrudníka toho usmrtil a to tým spôsobom, že Q. W. strieľal od výklenku múra vedľa vchodu do ulice T. č. XX na M. H., ktorý práve odchádzal z parkoviska na osobnom motorovom vozidle zn. Opel Vectra 16 V, kde potom, čo do neho vystrelil asi 8 nábojov, vrátil sa od rohu pod podchod, kde vymenil v pištoľi prázdny zásobník za zásobník s nábojmi a pokračoval v streľbe na M. H., pričom mu spôsobil 8 strelných poranení predstavujúcich úrazové poškodenie viacerých pre život dôležitých orgánov, na následky ktorých podľahol, načo Q. W. odhodil strelnú zbraň do kontajnera na odpadky, nastúpil do doposiaľ nezisteného motorového vozidla a z miesta činu ušiel, pričom za vykonanie fyzickej likvidácie M. H. odsúdený sľúbil D. Z. ako odmenu presne nestotožnený dom nachádzajúci sa v blízkom okolí Košíc. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu za tento trestný čin vzhľadom k tomu, že súhrnný výnimočný trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov so zaradením pre účely jeho výkonu do III. nápravno-výchovnej skupiny považoval za dostatočný. Zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 4PP/19/18 okresný súd

zistil, že odsúdený podal svoju prvú žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu dňa 27. 2. 2018 a túto vzal dňa 18. 3. 2018 späť z dôvodu, že Okresný súd Košice I odročil verejné zasadnutie, na ktorom sa mala prejednať jeho dohoda o vine a treste. Zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 5PP/26/18 okresný súd zistil, že odsúdený podal druhú žiadosť o svoje podmienené prepustenie, ktorá bola prejednaná na verejnom zasadnutí dňa 7. 5. 2018 a túto vzal odsúdený späť pred poradou senátu. Okresný súd vychádzal aj zo správy Občianskeho združenia Maják Nádeje, vypracovanej dňa 27. 6. 2018, z ktorej zistil, že sa pripojili k žiadosti o podmienené prepustenie odsúdeného s tým, že v rámci postpenitenciárnej starostlivosti mu poskytnú pomoc pri hľadaní zamestnania, vybavovaní potrebných dokladov a podľa potreby aj inú špecializovanú pomoc. Odsúdeného spoznávajú v pravidelnej písomnej korešpondencii trvajúcej vyše roka, ktorá podľa nich jasne preukazuje, že odsúdený svoje činy oľutoval a zobral za nich zodpovednosť. Z odpisu registra trestov okresný súd zistil, že odsúdený bol celkovo 7-krát súdne trestaný. Takto zistený skutkový stav okresný súd posúdil podľa § 66 ods. 2, § 67 ods. 1 a § 68 ods. 1 Tr. zák. a vyhodnotil, že bola splnená jedna zo základných podmienok podmieneného prepustenia, a to vykonanie troch štvrtín z uloženého 23-ročného súhrnného výnimočného trestu, ktoré uplynuli dňa 28. 2. 2018. O správaní odsúdeného počas výkonu trestu vypovedá hodnotenie Ústavu na výkon trestu Košice - Šaca zo dňa 22. 1. 2019, ako aj ďalšie tri, ktoré mu predchádzali, jedno v tejto veci a ďalšie vo veciach 4PP/19/18 a 5PP/26/18. Tieto hodnotenia svedčia pre jednoznačnú prítomnosť materiálnych podmienok pre prepustenie odsúdeného na slobodu. Na druhej strane okresný súd skonštatoval, že závery ústavu o menej priaznivej resocializačnej prognóze odsúdeného a stredné riziko jeho sociálneho zlyhania neoslabujú výnimočnosť a jednoznačnosť existencie materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného, pretože vychádzajú z hodnotiacich kritérií, ktoré sú nesystémové, nelogické a v istej oblasti diskriminačné. Aj závery znalkyň obsiahnuté v znaleckých posudkoch v nadväznosti na výpoveď odsúdeného, svedkov a listiny (svedčiace o postupnom preradení odsúdeného z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia) viedli okresný súd k ustáleniu názoru, že odsúdený spĺňa všetky podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd nepovažoval za potrebné odstraňovať rozpory medzi posudkom PhDr. Máthé a posudkom PhDr. Sklenárovej, pretože znalec PhDr. Máthé vykonal skúmanie osobnosti odsúdeného pre účely rozhodovania o vine a treste v inom konaní. Okresný súd odstraňoval rozpory tak, že po zrušení uznesenia pribral do konania ďalšiu znalkyňu z odboru psychológia PhDr. Evu Kitkovú, ktorej posudok vyznel v prospech odsúdeného s veľmi zhodným prienikom s posudkom PhDr. Sklenárovej. Obe znalkyne síce zistili u odsúdeného disociálnu poruchu osobnosti, ktorá sa však oslabil a podľa odbornej literatúry, u osôb s touto poruchou môže dôjsť po 30. roku veku k osobnostnej stabilizácii. Znalkyňa PhDr. Sklenárová skonštatovala nie závažné riziko opakovania sa trestnej činnosti a PhDr. Kitková znížené riziko recidívy, avšak obidve len v prípade, ak sa odsúdený vzťahovo a emočne ukotví v blízkej rodine, sociálne sa začlení a nájde si prácu. Okresný súd zistil pozitívne obojstranné väzby odsúdeného predovšetkým na dcéru J., na priateľku E., ktoré sú ochotné a pripravené pomôcť mu. Okrem toho znalkyňa PhDr. Kitková zdôraznila aj veľmi silnú sociálnu väzbu odsúdeného na Občianske združenie Maják nádeje, konkrétne na PaedDr. Mgr. Soňu Vancákovú, PhD., ktorá podporuje odsúdeného a tiež je zárukou pomoci pri jeho resocializácii. Na verejnom zasadnutí svedok F. prezentoval, že ako súkromný podnikateľ vo Veľkej Británii je pripravený pomôcť odsúdenému poskytnutím práce v jeho stavebnej firme a ak by sa neuchytil na Slovensku, pomohol by mu aj s bývaním, so zaradením do života a celkovo by ho podporil. Keď znalec PhDr. Máthé negatívne hodnotil mravnú stránku odsúdeného, obidve znalkyne naopak poukazujú na radikálnu zmenu jeho postojev k spáchaným skutkom a jeho kriminálnej minulosti. Nezaznamenali nedostatočnú prispôsobivosť, nekorigovanú výbušnosť, nátlakovosť, prejavy násillia a agresie, nerešpektovanie zákona a nakoľko absencia týchto prejavov je potvrdená aj aktuálnymi hodnoteniami odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, osvojil si závery znalkyň. K vplyvu rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/1/2018 zo dňa 28. 3. 2018 na materiálne podmienky podmieneného prepustenia odsúdeného na slobodu okresný súd uviedol, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach a ani judikatúra nevylučujú možnosť podmienené prepustiť na slobodu odsúdeného, u ktorého bolo v ďalšom trestnom konaní upustené od súhrnného trestu, ak pôvodný trest odňatia vykonáva a spĺňa postup podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. a všetky formálne, aj materiálne podmienky. Súď takto uzavrel aj napriek tomu, že trestná činnosť, ktorej sa odsúdený dopustil, je z pohľadu trestného práva obzvlášť závažná, rovnako tak z pohľadu morálky, etiky neospravedlňiteľná, pretože siahal na najväčšiu hodnotu akou je ľudský život a to so zreteľom na prevahu dôkazov, ktoré svedčia o jeho polepšení. Túto časť svojej argumentácie obhájal okresný súd tým, že na strane odsúdeného zistil zákonom stanovené podmienky pre podmienené prepustenie na slobodu v tak vysokej miere, že odôvodňujú kladné vybavenie jeho návrhu.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu s týmto názorom okresného súdu nestotožnil a na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené materiálne predpoklady pre podmiennečné prepustenie odsúdeného na slobodu v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu (k tomu porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 53/08-12). Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život na slobode s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa tiež sleduje aj to, aby dosiahnutý stupeň nápravy bol posudzovaný nielen podľa chovania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci vo výkone trestu, ale tiež so zreteľom na to, či sa odsúdený zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený.

Z uvedeného je zrejmé, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu, je potrebné zohľadniť nielen stav podmienok ku dňu rozhodnutia podľa § 66 ods. 1 a nasled. Tr. zák., ale rovnako aj okolnosti súvisiace s trestnou činnosťou, odpis registra trestov, hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody a pod.

Pokiaľ ide o účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie a prvok individuálnej prevencie, a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie.

V danej veci odsúdený žiadal o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov sp. zn. 31T/207/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To 4/2011 zo dňa 13. 4. 2011 pre trestný čin vraždy formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 31.1.1998 v trvaní 23 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2T 33/2002 zo dňa 14. 12. 2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2005 sp. zn. 3To/ 44/05. Trestného činu vraždy sa odsúdený podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To 4/2011 mal dopustiť tak spoločne s A. T. a I. U. spoločne v súčasnosti s už mŕtvými S. U., H. P. a R. M. po predchádzajúcej dohode v bližšie nezistenom čase od 00.00 hod. do 07.30 hod. dňa 24.9.1997 vylákali D. P. a následne tohto dovezli, spútaného železnými putami na rukách, na osobnom motorovom vozidle AUDI 100 čiernej farby, ktoré patrilo C. T., do garáže rodinného domu č. XXX v obci R., okr. P. okolie, v ktorom býval S. U., kde naňho zaútočili A. T. a S. U. tak, že najprv S. U. D. P. spútaného železnými putami na rukách, v topánkach zv. vojenské kanady kopal do rôznych častí tela a najmä do hlavy a tiež ho bil päšťami, následne po sňatí pút D. P. tohto bil päšťami a kopal do rôznych častí tela aj A. T., potom skrvaveného D. P. vložili do uvedeného motorového vozidla AUDI 100 čiernej farby a spoločne ho odviezli do katastra obce C. F. R. - smer A., kde za kilometrovníkom 92,0 v trávnom poraste v blízkosti štátnej cesty 1. triedy, D. P. po vyťahnutí z osobného motorového vozidla, spútalí nohy a ruky priesvitnou lepiacou páskou a v zmysle dohody mu z krátkej palnej zbrane, nezistenej značky, kalibru 9 mm Browning, ktorú mal bez oprávnenia pri sebe A. T., všetci postupne strelili po jedenkrát do hlavy, pričom ako prvý do hlavy D. P. strelil A. T. a po ňom ostatní, vrátane C. T. a nakoniec už mŕtveho D. P. A. T. polial benzínom, ktorý za tým účelom zobral z garáže domu č. XXX v obci R. a tohto zapálil; D. P. následkom zranení utrpel pomliaždenie a rozdrvenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním a zlomeninami lebečnej spodiny a klenby, kožné odreniny na chrbte a šijovej oblasti, na následky ktorých zomrel a tiež na tele D. P. boli spôsobené popáleniny hrudníka, brucha, nôh a tváre II. - IV. stupňa. Za to odvolací súd

uložil C. T. podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 29 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súhrnný výnimočný trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov, pre účely ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Trestného zákona zaradil do III. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň podľa § 35 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený odsúdenému rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2T 33/2002 zo dňa 14.12.2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2005 sp. zn. 3To 44/2005, ktorým bol odsúdenému pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné trestné činy uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov, pre účely výkonu ktorého bol zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. (Trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého bol C. T. uznaný za vinného vo veci Krajského súdu Košice sp. zn. 2T 33/2002 sa dopustil tak, že dňa 15.12.1999 o 08,00 hod., v úmysle usmrtiť P. P., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s inými osobami, zaobstaral a ukrýval samopal zn. M70AB2, kal. 7,62 mm, pričom zaujali vopred dohodnuté pozície pred miestom bydliska P. P., kde napokon upustil D. J. od ďalšieho konania a dňa 16.12.1999 o 08,00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode C. T. s ďalšími osobami znovu zaujali pozície v mieste bydliska P. P. s tým, že strelec, ktorým bola iná osoba, po vystúpení z vozidla z bezprostrednej blízkosti viackrát vystrelil zo samopalu na prichádzajúce vozidlo riadené P. P. a tohto zasiahol do hlavy a pravej časti hrude, spôsobiac mu rozsiahle devastačné poranenia hlavy a mozgu, ktorým menovaný na mieste podľahol.)

Z uvedeného je zrejmé, že odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov za dva trestné činy vraždy, prvú zo dňa 24. 9. 1997 právne kvalifikovanú podľa §219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a druhú zo dňa 15. - 16. 12. 1999 právne kvalifikovanú podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Vychádzajúc z popísaného charakteru trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ako aj zo sklonov k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže trestnej činnosti sa v minulosti dopustil už 7- krát možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je dostatočná záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa trestnej činnosti nedopustí. Uvedené potvrdzuje aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné.

Aj keď znalkyne u odsúdeného z psychologického hľadiska skonštatovali, že účel trestu bol v danej veci u odsúdeného splnený, ako už bolo vyššie uvedené, účel trestu obsahuje viac komponentov a okrem prvku prevencie sa z právneho hľadiska vyžaduje, aby rovnako spĺňal aj dostatočnú prevenciu pred páchaním rovnakej trestnej činnosti inými páchatelmi a morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Krajský súd dospel k záveru, že doterajším výkonom trestu nebol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a že výkon trestu odňatia slobody v trvaní 18,5 roka nie je dostatočný z hľadiska generálnej prevencie, dostatočne neodrádza potencionálnych páchatel'ov pred páchaním rovnakej trestnej činnosti a dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Zároveň záver o tom, či v danej veci bol splnený účel trestu je otázkou právnou, ktorú je v konečnom dôsledku oprávnený a aj povinný skúmať a hodnotiť len súd. Znalecký posudok je len jedným z dôkazov, ktorý nie je možné hodnotiť izolovane, ale v kontexte so všetkými relevantnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Napokon u odsúdeného nebolo preukázané ani to, že doterajším výkonom trestu sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli ku páchaniu trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený.

Zo všetkých znaleckých posudkov súvisiacich s prejednávanou vecou je zrejmé, že u odsúdeného bola zistená disociálna porucha osobnosti. Táto porucha sa podľa znalkyň PhDr. Sklenárovej a PhDr. Kitkovej oslabila a podľa odbornej literatúry (nie podľa konkrétnych zistených skutočností! - poznámka krajského súdu), u osôb s touto poruchou môže dôjsť po 30. roku veku k osobnostnej stabilizácii. Podľa znaleckého posudku PhDr. Róberta Máthe, PhD. podaného vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5Tk 1/2018 zistená osobnosť odsúdeného je trvalého charakteru a je výslednicou vrodenných biologických faktorov a psychosociálnych vplyvov. Prognózu resocializácie odsúdeného hodnotil znalec ako skôr nepriaznivú, s pravdepodobnosťou recidívy trestnej činnosti, ktorá prekračuje hranice významnosti.

Znalkyňa PhDr. Eva Kitková k tejto diagnóze uviedla, že sa najčastejšie prejavuje správaním spojeným s asociálnymi až antisociálnymi následkami, nerešpektovaním bežných noriem a pravidiel správania, vrátane porušovania zákona. Príčiny nie sú objasnené, pravdepodobne ide o dedičné faktory a biologické vplyvy - prenatálne poškodenia mozgu v dôležitých vývinových fázach.

Táto porucha sa tiež podľa dostupnej odbornej literatúry prejavuje neľútostným nezaujmom o city druhých ľudí, neotrasiteľným a trvalým postojom nezodpovednosti a bezohľadnosti voči spoločenským normám, pravidlám a záväzkom, neschopnosťou udržať trvalé vzťahy, veľmi nízkou toleranciou k frustrácii a nízkym prahom pre uvoľnenie agresie, vrátane násilia, neschopnosťou pociťovať vinu a poučiť sa zo skúseností, zvlášť z trestu, výrazné tendencie zvaľovať vinu na iných alebo poskytovanie rôznych racionalizácií pre správanie, ktoré jednotlivca privádza do konfliktov so spoločnosťou.

V danej veci je z vykonaného dokazovania zrejmé, že niektoré prejavy poruchy u odsúdeného vymizli, respektíve sa zmiernili, nie však všetky. V interpersonálnych vzťahoch bola pri znaleckom dokazovaní PhDr. Kitkovou zdiagnostikovaná egocentrickosť so sebadôverou. Sú prítomné latentné znaky benígnej agresie, konkrétne ide o pohotovosť, ktorá má vrodený, pudový základ a v osobnostnom prejave slúži ako reaktívno-obranný mechanizmus v situáciách osobného ohrozenia. Znalkyňa PhDr. Sklenárová vyhodnotila, že odsúdený má agresivitu zakomponovanú v osobnosti, ale táto dostáva v súčasnosti iný charakter. Má zvýšené hodnoty agresivity oproti norme (opozičné správanie - negativizmus, podozrievavosť a zvýšené pocity viny).

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k stabilizácii disocálnej poruchy osobnosti a teda aj ku takmer všetkým vyššie popísaným prejavom došlo vo výkone trestu. Odsúdený to podľa znalkyne PhDr. Sklenárovej dosiahol sebadisciplínou, adaptibilitou, rešpektovaním autorít, väzenského režimu a celkových špecifik klímy vo väzniciach.

V tejto súvislosti však krajský súd uvádza, že život v ústave na výkon trestu je založený na presných pravidlách, režime, ako aj predvídateľných situáciách a neďa sa porovnávať so životom na slobode, kde sú pravidlá, režim a situácie nastavené úplne inak. V konečnom dôsledku práve tie boli v spojení s vekom odsúdeného a okruhom ľudí, v ktorom sa nachádzal, jedným zo spúšťačov jeho osobnostnej poruchy.

Krajský súd ani po doplnení dokazovania nedospel k záveru, že sa u odsúdeného znovu neaktivuje na slobode disocálna porucha osobnosti, a to ani za situácie, keď mu vyjadrili podporu svedkovia F., T. a E. a nezisková organizácia Maják nádeje. Prípadné sklamanie a frustrácia z reakcií širšieho okolia na jeho prítomnosť na slobode, ktorým sa určite nevyhne, neúspech u potencionálnych zamestnávateľov, výrazná zmena pomerov oproti výkonu trestu predstavuje reálnu hrozbu, ktorá v tomto štádiu konania neumožňuje presvedčivý záver o tom, že sa u odsúdeného neaktivuje zistená porucha, a že odsúdený na slobode povedie riadny život. Na slobode odsúdený môže omnoho častejšie ako vo väznici zažívať situácie osobného ohrozenia, môže sa prehlbovať jeho negativizmus, podozrievavosť aj zvýšené pocity viny, ktoré celkom nezankli ani vo výkone trestu odňatia slobody a boli detekované znalkyňami.

Pretože okresný súd dostatočne nezohľadnil všetky aspekty materiálnych podmienok podmieneného prepustenia odsúdeného na slobodu (účel trestu a jednoznačné odstránenie faktorov, ktoré zapríčinili u odsúdeného páchanie trestnej činnosti), krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a keďže tieto konkrétne aspekty neumožňujú jednoznačný záver o tom, že bol splnený účel trestu, a že odsúdený povedie na slobode riadny život, krajský súd zamietol žiadosť odsúdeného o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.